

დღისუბანი საქართველო

ლიტერატურული საქართველო * LITERATURULI SAQARTVELO * ЛИТЕРАТУРУЛИ САҚАՐՏՎԵԼՈ

10 დეკემბერი 2021წ. №33 (4032) გამოცემის 91-ე წელი ფასი 1 ლარი

დომიტრი შვლიძე

კონკურენციის ახალი საფეხილო პლაგიატი

უკანასკნელი ათწლეულებია, საქართველოში ხშირად ტარდება ქვეყნისა და საზოგადოების წინაშე მდგარი ყველაზე საჭიროებო პრობლემების კლასიფიკაცია. კლასიფიკატორის სათავეში ხან საგარეო ორიენტაციის საკითხი დგას, ხან ოკუპირებული ტერიტორიების, ხან უმუშევრობის, სოციალური თუ პოლიტიკური პოლარიზაციის გამოწვევები ან კიდევ განათლების გაუმართავი სისტემა, ეკონომიკური ჩამორჩენილობა, გაჭირვება, მოსახლეობის გადინება, დემოგრაფიული დაღმასვლა და ა. შ. და ა. შ. ჩამონათვალთა სიაში აღნიშნული და კიდევ სხვა პრობლემები, ფეხბურთის დაძაბული ჩემპიონატის ყოველკვირეული მონაცემების მსგავსად, მუდმივად იცვლიან ადგილს და პირველობას ან ლიდერთა ჯგუფში დამკვიდრებას ვერ ახერხებენ ვერც ერთი პრობლემათაგანი. საბოლოო ჯამში, პრობლემათა ათეული მყარად კი გამოიყურება, მაგრამ საბოლოოდ არც ერთი მათგანი არ ტოვებს მყარ ათეულს, ე. ი. არც ერთი მათგანი არ წყდება, არ გვარდება.

აბა, რომელი მათგანი გახდა ავად მოსაგონარი წარსული, იქნებ, დამეხმაროთ და ვინმემ მოგვარებული პრობლემების ცალკე სია შემოგვთავაზოს? აფხაზეთთან ურთიერთობა დავალაგეთ, ეკონომიკურ შკალაში გადავინიეთ წინ თუ განათლების სისტემა გავხადეთ სხვათათვის მისაბაძი და სანიმუშო. არა და ვერა. რატომ?

არ მინდა, ვინმემ პოლიტიკოსები გარიოს ბრალში. რა თქმა უნდა, უმაგისობა როგორ იქნება, მაგრამ მე ჩემი მიზანი მაქვს – როგორმე ეს წერილი ისე მინდა ჩავამთავრო, რომ პოლიტიკოსები არც ვახსენო და არც შევანუხო. ვნახოთ, როგორ გამოვივა.

პრობლემების სიმრავლეზე მოგახსენებდით: ჩვენი აზრით, წინათაც და ახლაც ყველა სატიკერის სათავე ეკონომიკური აუტსაიდერობაა, გაჭირვება და აქედან გამომდინარე, სხვისი ხელის შემყურეობა. ამასთან, ყველა უბედურების მოგვარების სანყისიც ეკონომიკური ჩიხის გარღვევა, ალორძინება და კეთილდღეობაა. ამიტომ მგონია, რომ ჩვენმა პოლიტიკურმა ელიტამ, ხელისუფლებამაც და ოპოზიციამაც უპირველეს საზრუნავად,

პრიორიტეტად ეკონომიკური პრობლემის დაძლევა უნდა მიიჩნიონ. სხვა ყველაფერი მეორეხარისხოვანია – საჭირო, აუცილებელი, მაგრამ მეორეხარისხოვანი. გლობუსისათვის თვალის ერთი გადავლებაც საკმარისია, რომ კიდევ ერთხელ დაერწმუნდეთ – დემოკრატია, თავისუფლება და ჭეშმარიტი დამოუკიდებლობა ან გამართული განათლებისა თუ ჯანმრთელობის სისტემა იმ ქვეყნებშია, სადაც ეკონომიკური კეთილდღეობაა, საყოველთაო დასაქმებაა. ლატაკ და გაუბედურებულ ქვეყნებში არც ერთი ხსენებული სიკეთე არ არსებობს და ვერც იქნება. პოლიტიკოსების შიდაკონკურენცია იყო და იქნება, ამას ხელს ვერ შეუშლით – სანამ დემოკრატიის ნიშანწყალი იარსებებს, მუდამ იქნება პარტიული, ოპოზიციური და მმართველი კლასის კონკურენტული ბრძოლები.

ჩვენ იმ აზრისაკენ ვიხრებით, რომ, იქნებ, პოლიტიკური კონკურენციის გარდა, ქვეყანაში გაჩნდეს სხვაგვარი კონკურენციაც. აი, რა გვაქვს მხედველობაში. იქნებ, უტოპიაც იყოს, მაგრამ რასა ვკარგავთ – პოლიტიკოსების გარდა, რიგითმა მოკვდავებმაც ხომ შეიძლება ქვეყნის ამბებზე ვიფიქროთ, ვიმსჯელოთ, გავუზიაროთ და ვცვალოთ აზრები. კარგი და კარგზე კარგია, რომ ამ არჩევნებში ერთი სასიკეთო შედეგი მოგვცა – ქვეყნის ერთ რაიონში მერად არჩეული აღმოჩნდა და საკრებულოშიც უმრავლესობა მოიპოვა არასაქვლისუფლო ძალამ. უფრო ძალიან კარგია, რომ ახალარჩეულ მერს მერობა მიულოცეს ხელისუფლების მაღალმა ჩინებმა, თუ არა ვცდები,

ბი, პრემიერმა, მმართველი პარტიის ლიდერმა და თვით პრეზიდენტმაც კი. თავად მერმაც არ დააყოვნა და ხელისუფლებასთან თანამშრომლობის სურვილი და იმედიც გამოთქვა. ეს უკვე, თუ არ მოგვეჩვენა, პოლიტიკისაგან მთლად არდაცლილი, მაგრამ მაინც პოლიტიკისაგან დისტანცირებული გადალაპარაკება იყო, მხარეებს შორის და ესეც კარგი ნიშანია.

წალენჯიხის რაიონის სახით გვეძლევა შესაძლებლობა, რომ ქვეყანაში გაჩნდეს სივრცე, – არა პოლიტიკური, არამედ ეკონომიკურ-სამეურნეო კონკურენციისათვის. ხომ იმუქრება ოპოზიცია, რომ მას აქვს ქვეყნის ეკონომიკური კრიზისიდან ხსნის და აღმშენებლობის პროგრამა. კი ბატონო, განახორციელოთ თავიანთი პროექტები, სამეურნეო, სამრეწველო, საგანმანათლებლო, სოციალური თუ სხვა სახის განზრახვები, გეგმები, ჩანაფიქრები. უკვე გამოჩნდნენ ენთუზიასტი ადამიანები, ბიზნესმენები, ბანკები, სხვადასხვა პროფესიის პირები, რომლებიც წალენჯიხაში საქმიანობისა და აღმშენებლობის სურვილით არიან მოტივირებულნი.

ერთი რაიონის წარმატებული მაგალითი ხელისუფლებისთვისაც სასიკეთო იმპულსი იქნება და გაჩნდება კონკურენტული მოტივაცია, რომ მათ უკეთესი პროექტები დაუპირისპირონ ოპონენტებს. ამ ე. წ. ეკონომიკურ-სამეურნეო კონკურენციით ორივე მხარე მოიგებს და ყველაზე მეტად მოგებული კი ქვეყანა და მოსახლეობა დარჩება. მსოფლიო ისტორიამ მრავალი მაგალითი იცის, როცა ცალკეული ადამიანები თუ ჯგუფები

ამა თუ იმ ქვეყნის რომელიმე ტერიტორიაზე ახორციელებდნენ თავიანთ ეკონომიკურ თუ სოციალურ პროექტებს. ჩვენშიც იყო ამგვარი მოვლენის პრეცედენტი ცნობილი „აბაშის ექსპერიმენტის“ სახით. მაშინ ისე იყო საქმე, რომ საბჭოთა საქართველოში ცადეს, საბაზრო ეკონომიკის ელემენტები დაეშვათ აბაშის რაიონის სოფლის მეურნეობაში. გლეს დასამუშავებლად აძლევდნენ ერთ ჰექტარ მიწას. თუ ის ორ ტონა სიმინდს მოიყვანდა, ერთ ტონას სახლში ნაიღებდა. კიდევ უფრო მეტი დარჩებოდა, თუ მეტ მოსავალს მიღებდა. მოკლედ, მცირე ხანში აბაშელი გლეხიც აშენდა და სახელმწიფო გეგმაც შესრულდა.

მაშინ საბჭოთა ხელისუფლება შეშინდა, კაპიტალისტურ ექსპერიმენტს არ ეჯობნა სოციალისტური წარმოების წესისათვის და ექსპერიმენტმა ვერ გაიხარა. ახლა ამგვარი ბარიერი არ არსებობს. საბაზრო ეკონომიკა, როგორც იტყვიან, „გაჯეჯილებულია“. ამიტომ წალენჯიხის რაიონსა და ქვეყნის მთელ სივრცეს შორის თავისებურ სამეურნეო-კულტურულ შეჯიბრს, თუ საამისო ნება იქნება, ხელი არაფერმა არ უნდა შეუშალოს, თუმცა არსებობს საშიშროება, რომ წალენჯიხის რაიონი არ იქცეს პოლიტიკური დაპირისპირების მორიგ თეატრად. სულ არ არის საჭირო, რომ პარტიებმა ან ტელეარხებმა და სხვა პოლიტიკურ ინტერესთა ჯგუფებმა იქ დაიდონ ბინა, ოფისი თუ ფილიალი ან იქ გადასახლდნენ. იქ უნდა წავიდნენ მხოლოდ ნებისმიერი პროფესიის, სფეროს თუ დარგის არაპოლიტიკური ენთუზიასტები და ჯგუფები. არც ისაა საჭირო, რომ ადგილობრივმა აქტივობამ წამდუნუნო პოლიტიკური განცხადებები აკეთონ და პოლარიზაციულ პროცესებს ნავთი გადაასხან. სასურველია და ასე გვეგონია, რომ, რაც უფრო ნაკლები იქნება პოლიტიკა და რაც უფრო მეტი იქნება სამეურნეო-სამრეწველო, ეკონომიკური თუ საგანმანათლებლო აქტივობა, მით მეტად და მხოლოდ ასეთ შემთხვევაში იქნება წალენჯიხის ექსპერიმენტი პოზიტიური იმპულსი მთელი ქვეყნისათვის.

თანაც არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ ექსპერიმენტი მშვიდობიანი და სამშვიდობოა.

„ლ“ ანკეცა

ბულის ფიცარზე ალბაქდლი

პროზა

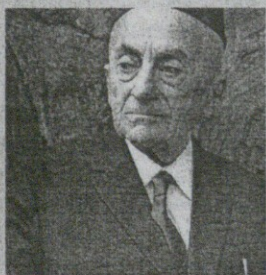
პოეზია

ფესტივალი ჩვენებურად

შალვა ნიგვაშვილი

გვ. 3

გ. მ. გვიშვილის მეშუარეობაში

გვ. 4

ლევან ლორია

გვ. 6-7

ანა ნატყვიანი

გვ. 8

ლიკა ქაჭაიასაძე

გვ. 12

მაია ნაჭყაბია

ძალთან ძველი ლექსები

სევსრიაში

თუმცა ძალიან მიჭირს
ლაპარაკი ამ თემაზე,
რადგან ასე თუ ისე მეც მეხება,

შალვა საბაშვილი

საქართველო სხალთ წამოშლის
თიქრებს

სალამო ახალთ წამოშლის ფიქრებს,
ჩემს სმენას მაშინ სხვა დაფდაფი კრებს,

ჩაქროლო მინჯებს?

ლამეთა შორთა
სად მიდის კვალი?
ნათებას ტბორთა

და სული სხეულს ჯიუტად ებრძვის.
დღისით, სანამ სტანდარტული ცხოვრების
სტაბილურობაში ერთობი,

რახნებს

ჩამონვა ლამე - ნაზი და ფრთხილი,
და უმიზეზო, როგორც სიკვდილი,

ოთახი

ვზივარ და ვფიქრობ...
ჩემი ოთახის კვადრატულ ჭერზე,

როგორც ფარდები, თრთიან ლანდები,
როგორც გარდასულ დღეთა ასლები,

ჰენკოჯი

მე შენ გელოდი, გელოდი მაინც
დღეებისა და თვეების მერე...

ნახატი

ავილებ ფუნჯს და დავხატავ ნახატს:
უცისფრეს ზეცას და უმწვანეს ველს...

ნახატი

აქ ერთი კენჭიც კი არ მეკუთვნის,
ერთი ფოთოლიც არ არის ჩემი...

შეჩვივს

უჩუმრად, ფრთხილად
მე გადმოვიფარე ჩემი თავიდან,

რა განძებს ათობს
სსოვნათა ალი?
რა გრძობებს დათმობს

მოწოდებელი რიტორიკისთვის

სხვა სიმალეზე მიუყვება ის თავის შარას,
მისდევს ლაყვარდებს, ფეხს აბიჯებს დანდობით ტინებს,

ვინ აიყვანოს ხელახლა მთაზე?
სხვას ძირს არ დასწევ, თვით ამალდელები,

ი. ჭავჭავაძე

სრულიად სხვაგვარ იალქნით ქროდი,
სრულიად სხვაგვარ ტალღებს სერავდი,

„სხვას ძირს არ დასწევ“ - გვიმხელდი ზრახვას,

გრძნობდი ცთუნების ძალას ონავარს
და რასაც ფლობდი, მთლად მოგიცია,

ეს რა სიმალე გადავივლია!
რა სანახავი მოგვიხილია!

წერილი ლექსები

წერილმარცვლოვანი
მიყვარს რიტმები,
აზრს მოკლედ ხსნიან,

აპენდაჟა თუ არა? „ლიტერატურული საქართველოს“ მთავარ რედაქტორს

თქვენს გაზეთში 1989 წელს გამოქვეყნდა წერილი „ეკლესია აბანოდ“, სადაც აღნიშნული იყო, რომ ნაძალადევის რაიონის 1989 წლის 25 ნოემბრის N26145276 გადაწყვეტილებით აბანო-სამრეცხაოს შენობა დაუბრუნდა მართლმადიდებლური ეკლესიის რელიგიურ საზოგადოებას. მოსახლეობა პრესის საშუალებით სანაცვლოდ ითხოვდა აბანოს ახალ შენობას, რისთვისაც თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტის 31.01.89 წ. N02.14.34 გადაწყვეტილებით ნაძალადევის რაიონში გამოიყო მიწის ნაკვეთი რკინიგზისა და ჩოდრიშვილის ქუჩებს შორის. ამ გადაწყვეტილებიდან გამომდინარე, ურბანული დაგეგმარების საქალაქო სამსახურიდან გაიცა სამშენებლო პასპორტი N43. გენგეგმით გამოყოფილი მიწის ნაკვეთი არის 2057 კვმ. გაერთიანება „ჰიგენის“ ადმინისტრაციის 25.07.89წ N2/147 ბრძანებით დანიშნული ვარ მშენებარე აბანო-სამრეცხაოს გამგის მოვალეობის შემსრულებლად. 1989 წელს გაკეთებული პროექტი იხანება ქ. თბილისის ცენტრალურ არქივში.

1990 წლისთვის აბანო-სამრეცხაოს მშენებლობა შეტანილი იქნა მშენებლობის სატიტულო სიაში. გენგეგმით გამოყოფილი 2057 კვმ მიწის მონაკვეთიდან დოსააფის რაიონული კომიტეტის მიერ დაკავებული ფართობის გამოთავისუფლებულ მიწის მონაკვეთზე იწყება დამტიციკებული პროექტი აბანო-სამრეცხაოს მოშენების ფართის (849,13 კვმ მიწაზე) მიწის სამუშაოები. 1990-1992 წლებში პარალელურად მიმდინარეობს მობინადრეების 2057 კვმ მიწის მონაკვეთიდან საცხოვრებელი ფართობის გამოთავისუფლება და ამ დროს საცხოვრებელი ფართით დაკმაყოფილებულია 9 ოჯახი, ასათვისებელია კიდევ 5 ბინა. მშენებლები ითხოვენ მიწის ნაკვეთის გამოთავისუფლებას მთლიანი, 2057 კვმ მიწის მონაკვეთიდან. ამასთანავე, შესაბამისი ყურადღება ექცევა მოსახლეობის ყოველდღიური მოთხოვნილების დაკმაყოფილებას პრესის საშუალებით, რადგან ამ დროს ქვეყანაში არ იყო შუქი, არ იყო გაზი და ამას ემატება მიწისძვრის შედეგად სამშენებლო ამწე-მექანიზმის გადაყვანა მიწისძვრის შედეგად დაზარალებულ რაიონში, თანაც შეუძლებელი იყო ხუთსართულიანი 849,13 კვმ მოშენების ფართის შიგნით მდგარი ამწე მექანიზმით მშენებლობის დამთავრება, ამას ემატება მიწის ნაკვეთის მობინადრეებისგან არ გამოთავისუფლება და ყველაზე მთავარი გულდასაწყვეტი, ფინანსთა სამინისტ-

როს მიერ საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამინისტროსთვის გამოყოფილი საჭირო თანხა ჩაერიცხა კაპიტალური მშენებლობის სამმართველოს 31.01.89 N02.14.34 გადაწყვეტილების შესასრულებლად, რომელიც მიზნობრივად არ იქნა ათვისებული, დაიკარგა.

ნაძალადევის რაიონის ვაჭრობის და მომსახურების განყოფილების უფროსის 01.05.1993წ N60 ბრძანებით გამოყვანილად ვითვლება ნაძალადევის რაიონში დედეგირების გამო მშენებარე აბანო-სამრეცხაოს გამგედ.

1994 წლის 18 აგვისტოს N570 დადგენილებით საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა კაბინეტის მიერ დაუმთავრებელი აბანო-სამრეცხაოს მშენებლობა შეტანილი იქნა საპრივატიზებო ობიექტების სიაში.

1995 წლის 13 აპრილს N6-615 წერილით ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტმა მიშუამდგომლა საქართველოს პრემიერ მინისტრის მოადგილის სახელზე, რათა აბანო-სამრეცხაოს ყოფილ თანამშრომლებს გვესარგებლა შრომითი კოლექტივის უფლებით და მოეცათ პრივატიზაციის ნებართვა. საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა კაბინეტის აპარატის, ფინანსთა სამინისტროს, იუსტიციის სამინისტროს და ქონების მართვის სამინისტროს 10.05.1995წ N43/35 პასუხით ქ. თბილისის ქონების მთავარი სამმართველოს კოლექტივის ოქმი N35.10.876 13.09.1995წ გადაწყვეტილებით მომცეს დროებით სახელშეკრულებო ვალდებულება განსაკუთრებული პირობებით თავისი მიღება-ჩაბარების აქტით.

დროებით სახელშეკრულებო ვალდებულების შესრულების შემდეგ 2057 კვმ მიწის მონაკვეთზე, როგორც 1078 კვმ მოშენების ფართზე, ასევე მთლიან 2057 კვმ მიწის მონაკვეთზე საკუთრების მოსაპოვებლად საჭირო თანხის გადახდის შემდეგ მომცეს 1999წ 16 იანვარს საკუთრების დამადასტურებელი მონობა N23/1018-პ, მონობის გაცემის საფუძველი მიღება-ჩაბარების აქტი N98 14.01.1999წ ხელშეკრულება N5-პ/1489 16.01.1999წ ქ. თბილისი, ნაძალადევის რაიონი, ჩოდრიშვილის ქ. N1-ში მდებარე აბანო-სამრეცხაო (დაუმთავრებელი მშენებლობა) აბანოს მიშენების ფართი 849,13 კვმ საქვების მიშენების ფართი 229,36 კვმ (მიშენების საერთო ფართი 1078,49 კვმ) საკუთრების მონობაში მითითებული 1078,49 კვმ მოშენების ფართი რომ განფინო ან დაეტიოს გენგეგმით გამოყოფილ 2057 კვმ მიწის მონაკვეთზე, საჭიროა მიწის მონაკვეთის გამოთავისუფლება ამ ოჯახებისგან, რომლებზეც

ბინა გამოყოფილია ნაძალადევის რაიონის N291 და N371 გადაწყვეტილებით. ამ ბინების ასათვისებლად საჭირო გახდა, მიგვემართა სასამართლოსთვის საქმე N2/317-08 03.06.2009წ გადაწყვეტილებიდან გამომდინარე სასამართლოს გადაწყვეტილებით გამოიწერა სააღსრულებო ფურცელი 02.05.2011წ და გადაეცა აღსრულების ეროვნულ ბიუროს. აღსრულების პოლიციის სამმართველოს წარმოებაშია 2011 წლის 10 მაისიდან. 2005 წლის 19 აპრილი N16636/2005წ რეგისტრირებული იქნა 2057 კვმ მიწის ნაკვეთი. მე ვცდილობ საკუთრების მონობაში მითითებული პრივატიზაციის პირობების შესრულებას და ვითხოვ მიწის ნაკვეთის გამოთავისუფლებას, რადგან ქ. თბილისის მთავრობის ვიცე-პრემიერის სახელზე არის 7 ოჯახის კოლექტიურ განცხადებაზე 19.08.99წ და 02.09.99წ ქალაქის მთავარი არქიტექტორის პასუხი – ასაღები სახლის დატოვების შემთხვევაში აბანო ველარ აშენდება. ჩემს მოთხოვნას მოჰყვა ახალი საჩივრები სასამართლოში, 2007 წელს. 1) 23 ივლისი საქმე N3/1866; 2) საქმე N1-93; 3) საქმე N3578; 4) საქმე N3/79-07 და სისხლის სამართლის საქმე N001080043. ამათგან სასამართლოს პირველ ინსტანციაზე მიღებული გადაწყვეტილებიდან არც ერთი არ გაუსაჩივრებიათ სააპელაციო სასამართლოში. სისხლის სამართლის საქმეზე საექსპერტო კომინალურ მთავარ სამმართველოში მიღებული არის 22 მარტი 2008 წლის ექსპერტიზის დასკვნა N22, არც ეს გაუსაჩივრებიათ სააპელაციო სასამართლოში.

ნაძალადევის გამგეობამ რომ გაიგო, მიწის ნაკვეთი შედიოდა რაიონის დაქვემდებარების ბალანსზე, შეეცადა, თავისი 36-182; 27.09.99წ მიემართა მერიისთვის თბილქალაქპროექტისათვის და რეკონსტრუქციის ზონაში დარჩენილი 7 ოჯახისთვის. ეს იყო ძალიან ცუდი სიგნალი, რადგან გამგეობას ევალება მიწის ნაკვეთის გამოთავისუფლება და ამასთანავე ევალება 31.01.89 წ N02.14.34 გადაწყვეტილების შესრულებაზე კონტროლი. ასეთ დროს, როცა რამდენიმე ადმინისტრაციული საჩივარია დაწყებული და მაინც მიმართავთ სასამართლოს, საქმე N3/2721-09წ სასამართლოს გადაწყვეტილება 09 მარტი 2010წ გამგეობის საჩივარი არ დაკმაყოფილდა, არც აგრძელებს სააპელაციო სასამართლოში, მაგრამ მოსარჩელე ხდება საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო – საქმე N3/3728-09 თბილისის საქალაქო სასამართლოს 30 ნოემბრის 2010წ გადაწყვეტილებით სარჩელი არ დაკმაყოფილდა. შემდეგ აპელანტი საქართველოს მდგრადი განვითარების სამინისტროს მოთხოვნა ისე დაკმაყოფილდა, როგორც მათ სურდათ, არ იქნა გათვალისწინებული მიწის ნაკვეთის გამოყოფის დანიშნულება. არ იქნა გათვალისწინებული სასამართლოებში დაწყებული საჩივრების დამთავრება, არც სასამართლოში მონაწილე მესამე პირებისთვის: რაისა ბერუაშვილი, ნინო შიშნიაშვილი, მაია გოგასაძე, ტარიელ გელაძე, ლუიზა საბანაშვილი, ლილა მელქუაშვილის სახელზე. მათ მიერ ფაქტობრივად დაკავებული საბინაო სერვისცენტრის მიერ გაცემული ფართობი შეადგენდა ერთად 127 კვმ საცხოვრებელ ფართობს. სასამართლომ არ გაითვალისწინა ეს საცხოვრებელი ფართები, არც ერთი არ იყო ტექნიკურ რეგისტრირებული, არ გააჩნდათ აზომვითი ნახაზი ან სახლის გეგმა ნოტარიალურად დამონებულ. 31.01.89წ N02.14.34 გადაწყვე-

ტილებით გამოყოფილი მიწის მონაკვეთი არის სარეკონსტრუქციო ზონა, ამ სარეკონსტრუქციო ზონაში მოყოლილი ამორტიზებული საცხოვრებელი ოთახები აღარ განეკუთვნება სახელმწიფო და საზოგადოებრივ ფონდს. სასამართლომ არ გაითვალისწინა ის, რომ სასამართლოში მონაწილე მესამე პირებს მისი საცხოვრებელი ფართიდან ზოგ მიღებული აქვს ორი ბინის ორდერი, მესამე ბინაშიც ჩამაგრებულია; ზოგ ძირითად დამქირავებელს ბინა მიღებული აქვს და როცა ქალაქ თბილისის მერიის 05.10.92წ N1328 განკარგულებას არ ითვალისწინებთ, არც ქ. თბილისის მთავრობის 10.11.2005წ N20.03.412 დადგენილებას არ ითვალისწინებენ და ვისაც ეს დადგენილება სახელმძღვანელოდ აწერია, ის ადამიანი ცდილობს, რაც შეიძლება მეტ მობინადრეს მოუპოვოს საკუთრება, არარსებულ საცხოვრებელ ფართზე და სასამართლოს ასეთი გადაწყვეტილება არ მიუღია, მაგრამ მას მიაწერენ, მას აბრალებენ.

სასამართლომ მყიდველს გაუშუქა 2005 წლის 19 აპრილის N16636/2005 სარეგისტრაციო ჩანაწერი, მაგრამ სასამართლომ არ გაითვალისწინა ძირითადი ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პრივატიზაციის პირობების შესასრულებლად 20 წლის, მე მჭირდება თანამესაკუთრების თანხმობა, ეს რომ იყვეს მხოლოდ 7 ოჯახის თანხმობა, მაშინ შეიძლება მათი ბინებით დაკმაყოფილება, მაგრამ ხელოვნურად გაზრდილ მობინადრეებზე საკუთრების მოპოვება, რომელთაც არ გააჩნიათ კომუნალური გადახდის ქვითრები, არც პირველადი აღწერის დროს არ დაფიქსირებულა. მოსამართლე საქმე N36/282-11 30 მარტის 2011 წლის გადაწყვეტილებით მიუთითებს საკუთრების უფლება წარმოგუშავთ 1078 კვმ მიშენების ფართზე. როცა აბანო-სამრეცხაოს 849,13 კვმ მიშენების ფართსაც ვერ ვარეგისტრირებ მიწის ნაკვეთის არგამოთავისუფლების გამო და ასეთ დროს საქვებზე მეურნეობის მიშენების 229,36 კვმ მიწის მონაკვეთის რეგისტრაცია ფიზიკურად შეუძლებელია მიწის ნაკვეთის გამოთავისუფლების გარეშე. როცა სასამართლოს გადაწყვეტილებას არ ასრულებ, რადგან აბანო-სამრეცხაოს მიშენების 849,13 კვმ მიწის მონაკვეთი საპროექტო მონაცემებით მოითხოვს 34800 მ სიგრძის და 24000 მ სიგანის მიწის მონაკვეთს, ამის შემდეგ საქვებზე მეურნეობის 229,36 კვმ მიშენების მიწის მონაკვეთი სად უნდა მოათავსო – ამას ხომ სჭირდება 15 მ სიგრძის და 15 მ სიგანის თავისუფალი მიწის მონაკვეთი. საპროექტო მონაცემებით მითითებულია ორი ამწე მექანიზმი. პირველი – კოშკური ამწე K5-503, მეორე – საავტომობილო ამწე KC-4361A. კოშკური ამწეთი ჯერ აშენდება 5-სართულიანი 849,13 კვმ მოშენების ფართის შენობა. შემდეგ საავტომობილო ამწეთი აშენდება საქვებზე მეურნეობის 229,36 მოშენების ფართი. ამწე-მექანიზმი ორია გათვალისწინებული მიწის ნაკვეთის სიძირის გამო. ამ მიწის ნაკვეთით დაინტერესებული ადამიანები არ ითვალისწინებენ, სად უნდა დაყენდეს კოშკური ამწე მექანიზმი. ძველ ტექნიკურ ბიუროში დაცული იყო წერტილი, მძიმე, თქვენ რა გემართებათ, ქალაქის არქიტექტორის დასკვნას არ ითვალისწინებთ. მიწის ნაკვეთის გამოთავისუფლების გარეშე აბანო-სამრეცხაო ვერ აშენდება.

განმცხადებელი: **მ. სუბუნიანი**

აგაპი მოგონებებზე, ფესვების დაკარგვასა და მის ხელახლა პოვნაზე

საჭიროა საკუთარ ენას ისე მოვუაროთ, როგორც ბავშვი დარგულ უპირისპისს...

მიემგზავრება, რათა დაკარგული ფესვები მოიძიოს...

ცნობისათვის: კაროლინა შუთი 1976 წელს, ავსტრიაში, ინსბრუკში დაიბადა. დაამთავრა გერმანული ფილოლოგიის, ასევე ანგლისტიკისა და ამერიკათმცოდნეობის ფაკულტეტი. აქვს მუსიკალური განათლება. მისი სადოქტორო ნაშრომი ეძღვნება ნობელის პრემიის ლაურეატის - ელიას კანეტის ლიტერატურულ შემოქმედებას.

შუთი წერს რომანებს, ლექსებსა და რადიოპიესებს. მთავარხმობს კაროლინა შუთის ექსკლუზიურ ინტერვიუს, სადაც ის გულახდილად პასუხობს ჩვენი ჟურნალისტის მიერ დასმულ შეკითხვებს:

- 2015 წელს დაგაჯილდოვეს ევროკავშირის ლიტერატურის პრიზით. ამ გამარჯვებამ თქვენს ცხოვრებაში რა შეცვალა?

- ნახსენები პრიზის გარეშე, წიგნს, სავარაუდოდ, გაუჭირდებოდა იმ საერთაშორისო აღიარების მოპოვება, რომლითაც დღესდღეობით სარგებლობს. ნაწარმოები უკვე 16 ენაზეა თარგმნილი...

- თქვენი რომანი არის ქალზე, რომელმაც არაფერი იცის თავისი ფესვების შესახებ: დაკარგა მშობლები - დედა გარდაიცვალა და მამამ მიატოვა. აქვს თუ არა ამ ამბავს საერთო თქვენს ბიოგრაფიასთან?

- გარკვეულ ასპექტში, შესაძლოა, ასეც იყოს. დედაჩემი კონფლიქტისა და მძიმე ისტორიული წარსულის ქალაქიდან, ბიპოსტოვიდან არის. ინსბრუკში 70-იან წლებში ჩამოვიდა, როცა ჯერ კიდევ საკმაოდ ახალგაზრდა და გამოუცდელი ქალი იყო. მამაჩემი პოლონელი დევნილის შვილია - იგი ჰანოვერის დევნილთა ბანაკში გაიზარდა. ჩემმა მშობლებმა საკმაოდ რთული გზა განვლეს ინსბრუკში ჩამოსვლამდე, სადაც საბოლოოდ შეხვდნენ კიდევ ერთმანეთს. მე „შემთხვევითი“ ავსტრიელი ვარ: 5 წლამდე ჩემი მშობლიური ენა პოლონური იყო; შემდგომ, უბრალოდ, ვალდებული ვიყავი, გერმანულად მელაპარაკა და დამავიწყდა კიდევ პოლონური. დღესდღეობით, სამწუხაროდ, ერთი სიტყვაც არ მესმის მშობლიურ ენაზე...

- ენა და იდენტობა ქართული მკითხველისთვის მნიშვნელოვანი და აქტუალური თემაა. ჩვენთვის ენა ქვეყნის თვითმყოფადობასთან ასოცირდება. როგორ ფიქრობთ, რამდენად უქმნის საფრთხეს გლობალიზაცია დღეს არსებულ ენებს?

- გლობალიზაცია ჩვენი თანამედროვე ცხოვრების განუყოფელი ნაწილია. ჩვენ ვმოგზაურობთ, ვტოვებთ სამშობლოს, რათა ვისწავლოთ ან ვიმუშაოთ უცხო ქვეყნის მიწაზე. ბევრს, საერთოდ, დევნილის სტატუსით უწევს საკუთარი სახლის დატოვება. ენა სამშობლოს ის ნაწილია, რომელიც ემიგრაციაში მიგვაქვს თან. ენა განსაზღვრავს ჩვენს ფიქრებსა და ქმედებებს, ის ჩვენი იდენტობის უზარმაზარ ნაწილს შეადგენს.

ჩემი აზრით, ერთი მხრივ, მნიშვნელოვანია უცხო ენის შესწავლა, რათა უცხოტომელთა გვერდით შევძლოთ მშვიდად და ბედნიერად ცხოვრება, თუმცა, მეორე მხრივ, საჭიროა, საკუთარ ენას ისე მოვუაროთ, როგორც ბავშვი დარგულ უძვირფასეს ყვავილს... და აქვე გეტყვი, რომ ეგრეთ წოდებული მსხვილი ენათა ჯგუფების გვერდით უცხოტომელთა ვგულისხმობ დიალექტებსა და უმცირესობების ენებსაც, რომლებიც დღესდღეობით გადაშენების საფრთხის წინაშე არიან. არც ერთ ენას არა აქვს ნაკლები ფასი თუ ნონა, გამომდინარე იქიდან, რომ მას ადამიანების შედარებით მცირე ნაწილი ყოველდღიურად იყენებს.

- ზოგადად, ადამიანთა მარტოობა მტკივნეულად აღიქმება; ეს თემა აქტუალურია თქვენს ნაწარმოებებშიც; და კიდევ - შიშ; განცდა, რომელიც სულ თან სდევს თქვენს პერსონაჟებს...

- ადამიანები, რომლებმაც საკუთარი ფესვები დაკარგეს, ხშირად გამხდარან მარტოობის მსხვერპლი, იმის მიუხედავად, რომ შესაძლოა, უცხო ქვეყანაში მოახერხეს ახალი ოჯახისა თუ მეგობრების პოვნა. პირადად მე, ხშირად მაქვს განცდა, რომ არ მივეკუთვნები იმ ადგილს, სადაც დღეს ვცხოვრობ, არადა, ინსბრუკში ვარ გაზრდილიც და დაბადებულიც. მე, უბრალოდ, მენატრება ჩემი ბებიები, ბიძები, მამიდები... მენატრება ის ამბები და საფლავები, რომლებიც მათთან მაკავშირებს.

- ვიცით, რომ მუსიკალური განათლება გაქვთ. რა როლს თამაშობს მუსიკა თქვენს ლიტერატურაში?

- ჩემს მწერლობაში მუსიკას განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს. მე ხშირად, „ყურებითაც ვწერ“. ენაში საკმაოდ ბევრი შესაძლო სიტყვაა შეთანხმება, რომელთა შორის არჩევანს, უპირველესად, ფონეტიკური უღერადობის მიხედვით ვაკეთებ. გარდა ამისა, ჩემი მუსიკალური განათლება და მუსიკალური ფორმების ცოდნა მეხმარება მთელი რიგი ლიტერატურული პრინციპების გააზრებასა და შემდგომ მათ გამოყენებაში. მაგალითისთვის შემიძლია ის პრინციპი მოვიშველიო, რომლითაც ვადგენ კონკრეტული სიტყვის გამოხატვის ოდენობას ან იმგვარი ტექნიკის გამოყენების პროცესს, როგორცაა: რონდო, ფუგუ ან სხვა.

- ერთ-ერთ ინტერვიუში ამბობთ, რომ თქვენთვის მნიშვნელოვანია, ფრანგულ მუსიკალური უღერადობა შესძინოთ. როგორ ფიქრობთ, თარგმანში ამ უღერადობის შენარჩუნება შესაძლებელია?

- მე მჯერა, რომ თარგმანს ტექსტის თავიდან შექმნის პროცესია. ჩემი წიგნის თარგმანებს აუცილებლად უნდა ჰქონდეს დამახასიათებელი სიმსუბუქე უღერადობაში, თუმცა დაბრკოლებები, რომლებიც ამ პროცესში წარმოიქმნება - ბუნებრივია, ენის სპეციფიკიდან გამომდინარე - ყველა ენაში განსხვავებულად უნდა გადაიჭრას. ამასთან, ვფიქრობ, ყოველთვის სჯობს, თარგმანში პოეტურობისა და უღერადობის შენარჩუნება თუნდაც ორიგინალის კონკრეტული დეტალის დაკარგვის ხარჯზეც კი.

- ალბინიზმით ხართ გატაცებული. ბევრისთვის მწვერვალზე ასვლა საკუთარი თავის ძიებაა. თქვენ რა გიზიდავთ მთებში?

სურათზე: კაროლინა შუთი, სიმონ რანიერის ფოტო

- თუ შენ ცხოვრობ მთებით გარშემორტყმულ პატარა ქალაქში, უბრალოდ, ვალდებული ხარ, დალაშქრო ეს მწვერვალები, რათა მთელი სიდიადით შეიგრძნო სამყაროს ზომა და პირიზონტი. ამას გარდა, მთამსვლელობა, უპირველესად, თავად დედამიწასთან მაკავშირებს. როცა ამას ვამბობ, არ ვლაპარაკობ ეზოთერიკული გადმოსახედიდან, ყველა ჩემი სიტყვა ბუნებრივი ემოციის ნაწილია; ვერაფერი შემიცვლის იმ განცდას, რომელსაც თბილ ქვაზე ხელის შეხების დროს განვიცდი. ამას დავამატოთ ის უსასრულო თავისუფლებისა და მშვიდობის განცდა, რომელსაც ტექნოლოგიებისგან შორს ყოფნა მანიჭებს. ამ დროს მგონია, რომ რაღაც მასშტაბური მარტყამს გარსს და მეც მისი მხოლოდ უმცირესი ნაწილი ვარ... დაბოლოს, გეტყვი, რომ მადლობელი ვარ თითოეული იმ ნამისთვის, რომელიც მთების ნიაღვრეში მაქვს გატარებული.

- ვფიქრობ, საქართველო ამ მხრივაც საინტერესო იქნება თქვენთვის, რადგან ჩვენს ქვეყანაში ალბინიზმისთვის მიმზიდველი და რთულად დასალაშქრი არაერთი მწვერვალია. გსმენიათ რამე საქართველოზე?

- რა თქმა უნდა, მსმენია! პირველად ქართული ლანდშაფტისა და კულტურის შესახებ ერთ-ერთი დოკუმენტური ფილმიდან შევიტყვე და მაშინვე მთელი გულით შემიყვარდა. მოუთმენლად ველი იმ მომენტს, როცა პირადად მექნება ქართველ ხალხთან შეხვედრის, თქვენი მუსიკის მოსმენის, ქართული ლიტერატურის უკეთესი ცნობისა და უძველესი მონასტრებისა თუ მთების პირადად ნახვის შესაძლებლობა. აქვე არ მაინცდება ქართული კულინარია, რომელიც, ჩემი ინტუიციით, ასევე გამორჩეულად კარგი უნდა იყოს.

- წარმატებებს გისურვებთ! სიამოვნებით გიმასპინძლებთ და დავულოდებით თქვენს ახალ წიგნს.

- მეც ვიმედოვნებ, რომ უახლოეს პერიოდში თქვენთან პირადად შეხვედრის საშუალება მომეცემა. ქართველებს ჯანმრთელობასა და ბედნიერებას გისურვებთ! P.S. უფრო მეტ ინფორმაციას კაროლინა შუთის საინტერესო რომანისა და პროექტის („დავუახლოვდეთ ლიტერატურულ ევროპას“) სხვა აქტივობების შესახებ შეგიძლიათ გაცნობთ გამოცემლობის ვებგვერდზე: https://klio.ge/project_eu/

ლიკა ქაჯაია

მთავარი რედაქტორი ივანე აპირსანაშვილი
მთავარი რედაქტორის მოადგილე ელისაბად მატრაველი
ფინანსური მენეჯერი ქატიკვან დამატრაველი
კომპიუტერული უზრუნველყოფა: ბალა გვალსიანი, მზია ბარბაქაძე
დიზაინერ-დამკაბადონებელი, გავრცელების სამსახური პოლემარ პანსკი
ზანდუკელის №1; ტელ.: 293 69 77 E-Mail: litsaquarter@yaho.com

„ლიტერატურული საქართველო“ საბანკო ანგარიშის ნომერი:
საქართველოს ბანკი, GE43BG000000161665862
გაგონის პარასკეობი
დაბეჭდილია შპს „საარის“ სტამბაში
მისამართი: თბილისი, თევდორე მღვდლის 57

ISSN 1987-9806
9 771987 980005